

μου ἐκινδύνευσαν ἐξ ἀσφυξίας. Τινὲς τούτων φεύγοντες τὴν φρικώδη δυσωδίαν τοῦ καρνείου ἐζήτησαν ἄσυλον ὑπὸ τὸν οἰκίσκον τοῦ σταθμάρχου, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ τόσο κόσμος τὸν ἐμυρίσθη ὥστε ἐβρώμισε κάκεινος.

Οἱ φοιτηταὶ τῶν Χαυτείων, θαυμάζοντες πρό τινων ἡμερῶν ὄλιγον ζεύγος ἐπιστρέφον ἐκ Πατησίων τὴν ἐβδόμην τῆς πρωίας, ἦταν περίεργοι νὰ μάθωσιν ἂν ἀργὰ μετέβαινε νὰ κοιμηθῇ ἢ ἂν ἐνωρίς εἶχεν ἐξυπνήσει.

ΒΟΡΡΕΑΣ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἀσμοδαίου.»

Μετὰ μεγάλης μου ἐκπλήξεως ἔμαθον ὅτι ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημὸν ἀρειμάνιος κ. Ἀργυράμος στρατολογεῖ διὰ τὴν Ἑρζεγοβίνη ἑλληνας ὅπως ἀπαρτίσας ἀξιωμαχόν σῶμα ἀπέλθῃ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῶν ἐπαναστατῶν. Νομίζομεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐμποδίσῃ τὸ κίνημα τοῦτο, διότι δύναται νὰ νομισηθῇ ὑπὸ τῆς φίλης ἡμῶν Τουρκίας ὡς ἐπέμβασις ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ δὲν εἶνε παράδοξον νὰ ἴδωμεν πάλιν καμμίαν πρωίαν τὸν Χόβαρτ.

Ὁ κ. Ἀργυράμος χωρὶς νὰ συλλογισθῇ ὅτι εἴμεθα ἀνέτοιμοι καθ' ὅλα, περιέρχεται κάθε πρωὶ τὴν πόλιν μετὰ πολλῶν ἐθελοντῶν τραγουδῶν τὸ θούριον ἄσμα :

Εὐπνᾶτε μὲ τὴν σάλπιγγα,
Εὐπνᾶτε μὲ τ' ἀηδόνη!
Ὅρθοι λεθένταις στὸ σπαθί,
Τῆ μπαγιονέτα σας κι' ὄρθοι!
Εὐπνᾶτε ξημερώνει! . . .

Δὲν συλλαγίζεται ὅμως διόλου περὶ τῶν μενόντων, τὶ θὰ τοὺς κάμῃ ὁ Χόβαρτ· αὐτὸς κάμνει τὴν δουλειάν του σπεύδων πρὸς τὴν δόξαν, καὶ ἤδη τὸ πολεμικόν του σῶμα κατήρτισεν ἐντελῶς, διορίσας καὶ ὑποδιοικητὴν ἑτερον ἀρειμάνιον τὸν κ. Ἀλφάνην ὅστις :

Τριάντα χρόνους ἔλαμ
Ἐς τοὺς κλέφταις καπετάνιος.

Τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα ἀναχωρεῖ τὸ στρατιωτικὸν τοῦτο σῶμα δι' ἰδιαιτέρων πέντε τρεχαντηρίων.

Ἴνα τοὺς συλλάβῃ εὐκολώτερον ἡ ἀστυνομία, δίδομεν τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά :

Οἱ στρατιῶται φοροῦσι κοντὰ βρακκάκια κρητικά, ὥστε φαίνονται αἱ κνήμαι ἄνω τῶν γονάτων· εἰς τὴν κεφαλὴν ἔχουσι κοῦκον φέροντα ἐπὶ τῆς προμετωπίδος καρδίαν καὶ περίξ αὐτῆς τὸ ῥητὸν «Μάχου ὑπὲρ Πίστews καὶ Πατρίδος». Ὅπλα ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἔχουσιν.

Ὁ διοικητὴς κ. Ἀργυράμος φορεῖ στολὴν ἀπομάχου φύλακος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου· ἔχει δὲ καὶ ἐπιτελεῖον, ἵνα τὸν φυλάττῃ, συγκαίμενον ἐκ δύο λογιῶν τοῦ πυροβολικοῦ λειποτακτησάντων.

Ὁ ὑποδιοικητὴς κ. Ἀλφάνης φέρει στολὴν ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἐκτελεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ καθήκοντα σκληπυγκτοῦ· θὰ εἶνε δ' ἐντὸς τοῦ τρεχαντηρίου ἐφιππος ἵνα φθάσῃ ταχύτερον.

Ὡρα ἀναχωρήσεως προσδιορίσθη ἡ μεσημβρία, ὅτε ἡ ἀστυνομία κοιμᾶται συνήθως.

Ἡ μουσικὴ θὰ παιανίζῃ τὸ ἐξῆς ἐμβατήριον :

Στὴ μέση τὸ σπαθί μου
τὸ ἄλογο μαζί μου
καὶ σὰν πουλί πετῶ.

Τὰ τρεχαντήρια θὰ χρησιμεύσωσιν ἐν Ἑρζεγοβίνῃ ὡς καταδρομικὰ πλοῖα.

Βέβαιος ὢν ὅτι ἐκπληρῶ φιλανθρωπικὸν δι' ὅλους τοὺς ἑλληνας καθήκον καταγγέλλων τὰ ἐπικίνδυνα ταῦτα σχέδια μένω

Πρόθυμος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΡΑΝΤΗΣ.

Ὁ γνωστὸς ἐν Πειραιεὶ διὰ τὴν ἀπλότητά του κ. Π., ἐρωτηθεὶς ἂν ἐπισκέπτεται συχνὰ τὰς Ἀθήνας ἀπεκρίθη : «Πηγαίνω κάθε ἐβδομάδα καὶ μένω δεκαπέντε ἡμέρας.»

Εἰς συμπλήρωσιν τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθεισῶν ἐπτὰ κωμωδιῶν του (ὀνομαζομένων Φίλου Ἐντολή, Ἐρως Ἀντέρως, Ὁ κύριος Κουκάκης καὶ ὁ υἱὸς του, Μηδὲν ἄγαν, Ὁ υἱὸς τοῦ Ὀψοπόλου, Ἀλώπηξ κολοβή, Ἠσύζυγος τοῦ Μισέ Ζανῆ), δ κ. Δημήτριος Α. Κορομηλᾶς ἐδημοσίευσεν νεώτερον βιβλίον ἐπιγραφόμενον :

Δημητρίου Α. Κορομηλᾶ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΔΑΚΡΥΑ.

Νομίζομεν ὅτι καλλιτέρα θὰ ἦτο ἡ σειρά τῶν ἔργων του, ἂν ἐβλέπομεν τὰ τελευταῖα ταῦτα Πρῶτά του δάκρυα ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς πρώτης κωμωδίας του.

ΤΥΠΟΙΣ «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ»

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.